

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lutego 1975 r.

w sprawie stosowania równoważnych norm czasu pracy w przedsiębiorstwach geologiczno-poszukiwawczych i geofizycznych.

Na podstawie art. 141 § 4 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników terenowych zespołów (grup) geofizycznych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach geologiczno-poszukiwawczych i geofizycznych, w okresie prowadzenia prac poszukiwawczo-badawczych.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników wymienionych w § 1 może być przedłużony w poszczególnych dniach do 10 godzin na dobę przez zastąpienie norm czasu pracy określonych w art. 129 § 1 Kodeksu pracy równoważnymi normami czasu pracy.

2. Przez równoważne normy czasu pracy rozumie się przedłużony w poszczególnych dniach wymiar czasu pracy, który zostaje wyrównany skróconym czasem pracy w innych dniach lub dniami wolnymi od pracy, z tym że w okresie rozliczeniowym czas pracy nie może przekraczać liczby godzin wynikającej z pomnożenia 8 godzin (w sobotę bądź wyznaczony w zamian niej inny dzień — 6 godzin) przez liczbę kalendarzowych dni roboczych.

3. Jako okres rozliczeniowy przyjmuje się miesiąc kalendarzowy.

4. Praca w granicach norm, o których mowa w ust. 1 i 2, nie jest pracą w godzinach nadliczbowych.

§ 3. 1. Zakład pracy, w którym praca odbywa się w systemie równoważnych norm czasu pracy, jest obowiązany do opracowania i stosowania harmonogramów pracy.

2. Harmonogramy pracy powinny przewidywać w każdym tygodniu co najmniej 24 godziny wolne od pracy albo w każdym miesiącu kalendarzowym odpowiednią liczbę dni wolnych od pracy.

3. Pracownikom zatrudnionym według harmonogramów, o których mowa w ust. 2, nie przysługuje dodatkowy dzień wolny od pracy w zamian za niedzielę, z tym że co najmniej raz na 3 tygodnie kolejne 24 godziny wolne od pracy powinny przypadać w niedzielę.

§ 4. 1. Do czasu pracy pracowników zatrudnionych w systemie równoważnych norm czasu pracy zalicza się godziny przepracowane w ramach harmonogramu pracy.

2. Godziny przepracowane poza harmonogramem pracy zalicza się do czasu pracy, jeżeli:

- 1) praca poza harmonogramem była wykonywana na skutek nieprzewidzianych i nie dających się uniknąć przeszkód (np. awarie), uznanych przez kierownika zakładu pracy, albo
- 2) zostały przepracowane na wyraźne polecenie kierownika zakładu pracy.

3. Normę czasu pracy, ustaloną na okres rozliczeniowy w trybie § 2 ust. 2 i 3, zmniejsza się w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy o taką liczbę godzin, jaka wynika z pomnożenia 8 godzin (w sobotę bądź wyznaczony w zamian niej inny dzień — 6 godzin) przez liczbę pełnych dni nieobecności.

§ 5. 1. Praca wykonywana ponad normy czasu pracy ustalone zgodnie z przepisami § 2 ust. 1, 2 i 3 stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

2. Za pracę w godzinach nadliczbowych — oprócz normalnego wynagrodzenia — przysługuje dodatek w wysokości:

- 1) 50% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zasregowania pracownika — za pracę w dwóch pierwszych godzinach nadliczbowych przekraczających do-

bową normę czasu pracy i za godziny nadliczbowe przekraczające miesięczną normę czasu pracy; łączna liczba godzin nadliczbowych opłacanych z dodatkiem 50% nie może przekraczać liczby godzin wynikających z pomnożenia dni roboczych przez 2, przy czym liczba tych godzin nie może być większa niż liczba dni roboczych w okresie rozliczeniowym pomnożona przez 2.

2) 100% tego wynagrodzenia — za pracę w dalszych godzinach nadliczbowych oraz w godzinach nadliczbowych przypadających w nocy lub w niedzielę i święta.

3. Za pracę przekraczającą równocześnie dobową

i miesięczną normę czasu pracy przysługuje tylko jeden dodatek.

4. Dodatek, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje za pracę w niedzielę w normalnym czasie pracy, jeżeli pracownikowi udzielono innego dnia wolnego od pracy w tygodniu, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Dotyczy to również pracy w dzień świąteczny.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz